

Košice 12. júna 2026

Informácia k novele zákona č. 328/2002 Z. z.

Prezident Slovenskej republiky podpísal dňa 02. 06. 2026 Zákon č. 123/2026 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Únia výsluhových dôchodcov SR (ďalej len „ÚVD SR“) v celom legislatívnom procese prijímania tejto novely zákona vyvíjala aktivity smerujúce k zmenám zákona, ktorým sa ustanovujú niektoré oblasti práva a sociálnych istôt poberateľov dávok výsluhového zabezpečenia.

Keďže naše návrhy a pripomienky neboli predkladateľom zákona (vecný gestor zákona č. 328/2002 Z. z. – Ministerstvo vnútra SR) akceptované uplatnili sme v pripomienkovom konaní hromadnú pripomienku verejnosti s preukázaním podpory 1430 osôb.

Žiaľ na rozporovom konaní dňa 12. 01. 2026, kde sme predložili aj naše písomné stanovisko, predkladateľ zotrval na svojich názoroch a tak aj vzhľadom na veľmi zvláštny priebeh rozporového konania, ktorý nebol podľa nášho názoru súladný so zákonom (napr. zákon č. 400/2015 Z.z. a Legislatívnymi pravidlami vlády Slovenskej republiky), sme na to upozornili ministra vnútra SR.

Minister vnútra ma osobne, ako prezidenta Asociácie policajtov vo výslužbe (VETERATN POLICE SLOVKIA), prijal dňa 24. 02. 2026, kde jedným z prerokovaných okruhov bol aj návrh citovaného zákona a prístup odborného pracoviska ministerstva k našim uplatneným pripomienkam v medzirezortnom pripomienkovom konaní na zvolanom rozporovom konaní. Minister ma ubezpečil, že ním zriadená pracovná odborná skupina v krátkej dobe prerokuje aj možnosti akceptovania našich pripomienok. I. štátna tajomníčka, ktorá bola poverená ministrom za zvolanie takejto skupiny, jej zasadnutie ale zvolala až na 1. 4.2026 kedy už bola novela zákona predložená do Národnej rady SR, takže už nebolo o čom rokovať ale aj tak Generálny riaditeľ Sekcie personálnych a sociálnych činnosti naše návrhy a pripomienky neakceptoval.

Upozornili sme v tejto súvislosti na tento stav aj predsedu vlády SR, neskôr aj predsedu Národnej rady SR, predsedu Výboru Národnej rady SR pre obranu a bezpečnosť (gestorský výbor) a predsedu Výboru Národnej rady pre sociálne veci. Predseda Národnej rady SR naše upozornenie vzal na vedomie a výbory národnej rady o tom nerokovali a to aj napriek tomu, že im to Rokovací poriadok NR SR (zákon) ukladá.

Meritom veci boli najmä tieto tri okruhy problematik:

- 1. Postavenie poberateľov výsluhového dôchodku po dovŕšení dôchodkového veku.**
- 2. Poskytovanie pôct zomrelým poberateľom výsluhového dôchodku.**
- 3. Neposkytovanie pôct zomrelým (samovraždy) poberateľom výsluhového dôchodku.**

K bodu 1.

Je nespochybniteľné, že zákon č. 328/2002 Z. z. nie je súladný nielen s inými zákonmi (napr. zákon č. 461/2003 Z.z.) ale aj s Ústavou Slovenskej republiky nakoľko nezabezpečuje poberateľom dávok výsluhového zabezpečenia, ktorí dovŕšili dôchodkový vek primerané hmotné zabezpečenia v starobe tak ako to zaručuje Ústava Slovenskej republiky a podľa dlhodobou ustálenou judikatúrou súdov SR a Ústavného súdu SR má výsluhový dôchodok poberateľa, ktorý dovŕšil dôchodkový vek, povahu dávky v starobe, ktorú má na mysli aj čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. V právnom štáte je neakceptovateľné a neprípustné, aby štátny orgán, ktorý vie o konštatovanom stave (okrem iného napr. sám vo vyhlásení uvádza, že právna úprava valorizácie dávok výsluhového zabezpečenia nie je nastavená tak, aby prevzala akékoľvek mimoriadne zmeny vykonávané v súvislosti s valorizáciou dôchodkových dávok sociálneho poistenia a pritom zákon č. 328/2002 Z.z. sa pri valorizácii týchto dávok priamo

odvoláva na zákon č. 461/2003 Z.z. - § 68 ods. 16), a odmietal tento stav odstrániť, tak ako to robí predkladateľ novely zákona v prípade mimoriadnej valorizácie dávok výsluhového zabezpečenia poberateľom, ktorí dovŕšili dôchodkový vek (zákon č.461/2003 Z. z., § 82 ods.2) a nerieši to ani v prípade „riadnej“ valorizácie dávok výsluhového zabezpečenia (§ 82 ods. 1). Vzhľadom na uvedené sme v tejto súvislosti požiadali Slovenské národne stredisko pre ľudské práva o odborné stanovisko, právnu pomoc a podporu.

K bodu 2.

Je až nepochopiteľné s akou intenzitou a uvádzanými odôvodneniami odobral predkladateľ ustanovené pocty doposiaľ garantované zákonom od roku 2002, zomrelému bývalému policajtovi, poberateľovi výsluhového dôchodku. Takýto postup je znevážením tejto skupiny osôb, ktorí počas trvaniam služobného pomeru nasadzovali životy a svoje zdravie pri plnení úloh a vyvoláva to nielen veľmi negatívne postoje ale aj rázne odmietnutia. Poukazujeme aj na to, že Ministerstvo obrany SR vo svojej pripomienke (aj keď označenej „iba“ ako obyčajnej) odmietlo takýto návrh s tým, že ak to má byť upravené interným predpisom ministra, tak sa musia ustanovenia zákona č. 328/2002 Z.z. vzťahujúce sa na poskytovanie pôct zomrelým profesionálnym vojakom po skončení služobného pomeru, vzťahovať aj na nich s odôvodnením, že pohrebné pocty a podrobnosti o zabezpečovaní pohrebov poberateľom výsluhového dôchodku sú už aj v súčasnosti v rezorte obrany upravené interným predpisom. Predkladateľ túto obyčajnú pripomienku akceptoval a novela zákona bola schválená tak, že zomrelí výsluhoví dôchodcovia sú rozdelení do dvoch skupín a to profesionálnych vojakov, ktorým pocty v § 76 tohto zákona ponechal a ostatných, ktorým pocty podľa § 76 tohto zákona odňal s tým, že tieto sa budú preukazovať v rozsahu a za podmienok, ktoré určí minister. Podľa nášho názoru zmenou zákona formou „vypustenia“ ustanovení o poskytovaní pôct zomrelým bývalým policajtom, poberateľom výsluhových dôchodkov a ich nahradením interným predpisom ministra sa maximálne oklieštili doterajšie skoro štvrtstoročie platné práva na vzdávanie pôct, umožnilo sa tým ministrovi ich obmedzenie a to podľa jeho uváženia, pričom akceptovanie ponechania zachovania pôct v zákone iba jednej skupine osôb (profesionálnym vojakom), považujeme za diskrimináciu. Vzhľadom na uvedené sme sa aj v tejto súvislosti požiadali Slovenské národne stredisko pre ľudské práva o odborné stanovisko, právnu pomoc a podporu.

K bodu 3.

Podľa nášho názoru je súčasná právna úprava v otázke, kto má nárok na poskytovanie pôct „zaostalá“ a neprimerane skrivodlivá aj voči tým policajtom a profesionálnym vojakom, ktorí celý svoj život obetovali službu vlasti, pričom dospeli k záveru, že si so svojím životom už ďalej nevedia poradiť a dobrovoľne si naň siahli. V 21. storočí by už nikto nemal riešiť, akým spôsobom policajt a profesionálny vojak zomrel, dokonca už ani samotná cirkev neodopiera týmto osobám pohreb s cirkevnými obradmi a ich pochovanie do vysväteného hrobu. Zabezpečenie pohrebu zomretého policajta a bývalého policajta, poberateľa výsluhového dôchodku vrátane pôct, ktoré sú s týmto aktom spojené je prejavom úcty, jeho postavenia a aj poďakovanie za to, že slúžili občanom najmä chránením ich životov, zdravia a majetku a preto by mala byť posledná rozlúčka podmieňovaná iba tým či išlo o policajta a vojaka, ktorý si doteraz vzorne plnil svoje povinnosti, nespáchal úmyselný trestný čin a nie aj ďalšími okolnosťami a preto navrhujeme, aby boli pocty odmietané iba tým, ktorí sa dopustili trestnej činnosti, teda svojim konaním sa spreneverili poslaniu policajta a vojaka. Predkladateľ to ospravedlňuje tým, že v takýchto prípadoch je možné použiť inštitút „odstránenie tvrdosti zákona“. Odstránenie tvrdosti zákona, sa v zákone č. 328/2002 Z. z. síce vzťahuje aj na zabezpečenie pohrebu (§ 103a), ale využitie takéhoto inštitútu k zabezpečeniu pohrebu zosnulého v prípade samovraždy je z dôvodu špecifickosti, prakticky nevykonateľné a nerealizovateľné (predpokladáme, že aj preto nebolo doposiaľ

využitú) a preto by nezabezpečenie pohrebu, v plnom rozsahu s počtami, v takýchto prípadoch malo byť obmedzované iba tým, ktorí sa dopustili trestnej činnosti, teda svojim konaním sa spreneverili poslaniu policajta.

Vzhľadom na uvedené bude Únia výsluhových dôchodcov SR naďalej vykonávať aktivity k obhajobe našich práv a sociálnych istôt., ktoré nám umožňujú právny poriadok nielen SR ale aj EÚ.

Jednou zo zmien, ktoré boli schválené touto novelou zákona bolo aj doplnenie v ustanovení § 67 o odseky 5 a 6.

S cieľom objasnenia zmyslu a významu tohto doplnenia uvádzame, že podstata týchto zmien **spočíva v úprave možnosti** poberateľa starobného dôchodku a poberateľa invalidného dôchodku, ktorých dávky sa po **01.07.2002** považujú za výsluhový dôchodok alebo invalidný výsluhový dôchodok, **požiadať** príslušný útvar sociálneho zabezpečenia alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia **o zvýšenie tejto dávky**. O takéto zvýšenie môže požiadať len ten poberateľ výsluhového dôchodku, ktorému vznikol nárok na **starobný dôchodok**, ale nárok na starobný dôchodok musel výsluhovému dôchodcovi **vzniknúť najneskôr dňom 31.12.2003**.

Zároveň je dôležité to, že aby príslušný útvar sociálneho zabezpečenia alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia mohol rozhodnúť o zvýšení výsluhového dôchodku, **musia byť súčasne splnené viaceré podmienky**, a to:

1. bývalému policajtovi alebo vojakovi bol priznaný a vyplácaný **príspevok za službu** alebo **výsluhový príspevok** alebo **invalidný dôchodok** alebo **invalidný dôchodok, ktorý sa za výsluhový dôchodok považuje**, a to podľa zákonov platných a účinných **pred** nadobudnutím účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z., tzn. **pred 01.07.2002**, pričom sa za výsluhové dávky považujú podľa zákona č. 328/2002 Z. z. a táto dávka je **naďalej vyplácaná z osobitného systému sociálneho zabezpečenia tzn. z osobitného účtu**,
2. bývalý policajt alebo vojak **uvedený v bode 1.** ku dňu **30.06.2002** splnil všetky podmienky **vzniku nároku na starobný dôchodok** podľa v tom čase platných zákonov **a tento starobný dôchodok mu nebol priznaný**, pričom je naďalej poberateľom príspevku za službu alebo výsluhového príspevku, ktoré sa po 01.07.2002 považujú za výsluhový dôchodok,
3. bývalý policajt alebo vojak **uvedený v bode 1.** ku dňu **30.06.2002** splnil všetky podmienky nároku na starobný dôchodok podľa v tom čase platných zákonov a tento starobný dôchodok mu **nebol priznaný**, pričom je naďalej poberateľom **invalidného dôchodku**, ktorý sa po 01.07.2002 považuje za invalidný dôchodok alebo je poberateľom invalidného dôchodok a
4. bývalý policajt alebo vojak **uvedený v bode 1.** bol do **31.12.2003** **zamestnaný** a odvádzal poistené na starobné poistenie podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení.

Po splnení **všetkých** uvedených podmienok takýto poberateľ dávky, ktorá je vyplácaná z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, tzn. z osobitného účtu, **môže požiadať** príslušný útvar sociálneho zabezpečenia alebo Vojenský útvar sociálneho zabezpečenia **o jej zvýšenie** za dobu dôchodkového poistenia, kedy odvádzal poistné na starobné poistenie podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení **avšak táto doba nesmela prekročiť dátum 31.12.2003**.

Príklad:

Policajt skončil služobný pomer dňom 31.12.2000 v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (zákon č. 73/1998 Z. z.).

Zákon č. 73/1998 Z. z. v čase skončenia jeho služobného pomeru upravoval podmienky vzniku nároku na **výsluhový príspevok** a jeho výplatu. Po 01.01.2001 mu tak vznikol nárok na priznanie a výplatu tohto výsluhového príspevku.

Tento policajt sa po skončení služobného pomeru **zamestnal kedykoľvek** v období od 01.01.2001 až do 31.12.2003 a odvádzal zo svojho „civilného príjmu“ poistené na starobné poistenie podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení.

Dňom **30.06.2002** splnil všetky podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení, tzn. dovŕšil aj dôchodkový vek napr. 55 rokov a zároveň mal aj dostatočnú dobu poistenia minimálne 15 rokov na vznik nároku na starobný dôchodok a jeho výplatu.

O starobný dôchodok však z akýchkoľvek dôvodov **nepožiadal**. Jeho výsluhový príspevok sa po 01.07.2002 tak považuje za výsluhový dôchodok a je naďalej vyplácaný útvarom sociálneho zabezpečenia.

Tento policajt sa môže obrátiť na útvar sociálneho zabezpečenia a požiadať o zvýšenie sumy výsluhového príspevku, ktorý sa od 01.07.2002 považuje za výsluhový dôchodok, lebo splnil všetky podmienky na takéto zvýšenie, a to splnil:

1. má priznaný a vyplácaný výsluhový príspevok, ktorý sa považuje od 01.07.2002 za výsluhový dôchodok,
2. do 31.12.2003 odvádzal poistené na starobné poistenie podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení a
3. splnil všetky podmienky na vznik nároku na starobný dôchodok pred 01.07.2002 (splnil podmienku fyzického veku napr. 55 rokov a minimálne 15 rokov doby dôchodkového poistenia) a nepožiadal o priznanie starobného dôchodku a jeho následné vyplácanie.

JUDr. Hristo Gluškov
prezident

Únia výsluhových dôchodcov SR